

lečnosti, by smlouvu společenskou v čl. X. ve lhůtě, která ji rejstříkovým soudem stanovena bude, uvedla v soulad s § 18 zákona ze dne 6. března 1906, čís. 58 ř. zák., jinak že bude z rejstříku obchodního vymazána. Důvody: Společnost s ručením obmezeným jest na venek naproti třetím osobám zastupována jednatelem. Způsob zastupování jednatelů může býti smlouvou společenskou upraven a, kdyby takové úpravy nebylo, řídí se zastupování právo jednatelů ustanov. § 18 zák. ze dne 6. března 1906, čís. 58 ř. zák. Zastup. právo jednatelů na venek může smlouvou společenskou se zřetelem k § 18 cit. zák. upraveno býti toliko jednotně a, má-li společnost více jednatelů, rozhoduje smlouva společnostní, má-li právo každý z jednatelů samostatně zastupovati společnost nebo všichni neb alespoň někteří společně — není však přípustno, by jednatelé, ku samostatnému zastupování společnosti oprávnění, zároveň byli povoláni ku kolektivnímu zastupování společnosti. To by znamenalo omezování práva zastupování jednatelů oprávněných ku samostatnému zastupování společnosti, a bylo by tedy takové ustanovení nepřípustné.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolací stížnosti.

Důvody:

Zákonným pravidlem jest kolektivní zastoupení všech jednatelů. Smlouva může však stanoviti něco jiného, tedy samostatné zastoupení jako výjimku z pravidla. Odporuje však zákonu (§ 18 zákona ze dne 6. března 1906, čís. 58 ř. zák.), stanoví-li smlouva samostatné a kolektivní zastoupení jednatelů zároveň. Zastoupení, jak ve smlouvě jest upraveno, ohrožovalo by právní bezpečnost, ježto by v jednotlivém případě muselo býti šetřeno, o jaké závazky jde a jakého zastoupení je třeba.

Čís. 421.

Příslušnost opatrovnického soudu řídí se dle předpisů §u 109 j. n. i v tom případě, předsevzal-li před tím jiný soud ojedinělé úřední jednání, spadající do oboru působnosti opatrovnického soudu.

(Rozh. ze dne 24. února 1920, RI 82/20.)

Okresní soud pro Horní Nové město v Praze schválil v roce 1917 smír, uzavřený dobrovolně rozvádějícími se manželi K-ovými, již bydleli tehdy v obvodu tohoto soudu, dle něhož měl nezl. Jan K. do svého pátého roku zůstat ve výchově u matky. V roce 1919 žádal otec, bydlící nyní na Král. Vinohradech, u okresního soudu na Král. Vinohradech, by mu byl syn dán do výchovy. Okresní soud žádosti jeho vyhověl. Rekursní soud zrušil usnesení prvního soudu a uložil mu, by věc postoupil k příslušnému jednání okresnímu soudu pro Horní Nové město v Praze jako soudu opatrovnickému, po případě by si dal od tohoto soudu opatrovnictví nad nezletilým Janem K-em po rozumu §u 111 j. n. dříve postoupiti a pak znova rozhodl. Důvody: Stížnost jest důvodnou, pokud vytýká nepřislušnost okresního soudu na Král. Vinohradech k rozhodnutí této záležitosti. Jak ze spisů okresního soudu pro Horní Nové město v Praze na jevo jde, schválil tento soud usnesením ze dne 1. března 1917 vrchnoopatrovnický narození mezi stranami ohledně příští výchovy nezl. Jana K. Tím, třeba zvláštní spisy opatrovnické proti před-

pisu §u 273 a násl. jedn. ř. při okresním soudě pro okresní soud pro Horní Nové město v Praze založeny nebylv. založena byla příslušnost okresního soudu pro Horní Nové město v Praze jako soudu opatrovníckého nezl. Jana K., která, poněvadž opatrovnictví to na jiný soud přeneseno nebylo, dosud trvá po rozumu §u 29 j. n. Nebyl tudíž okresní soud na Král. Vinohradech k projednání návrhu otcova ohledně změny ujednání, týkající se výchovy nezl. Jana K., příslušným a měl tudíž soud tento návrh, jakmile svou nepříslušnost seznal, okresnímu soudu pro Horní Nové město v Praze postoupiti, po případě před rozhodnutím vyžádati si přenesení opatrovnícké záležitosti od okresního soudu pro Horní Nové město v Praze na okresní soud na Král. Vinohradech po rozumu §u 111 j. n.

Nejvyšší soud vyhověl dovolacímu rekursu a, zrušiv usnesení soudu rekursního, nařídil mu, by stížnost vyřídil ve věci samé.

D ů v o d y:

Okresní soud pro Horní Nové město v Praze, když manželé K-ovi, bydlící tehdy v Praze II., zakročili dne 21. ledna 1917 o dobrovolný rozvod manželství od stolu a lože, schválil sice usnesením ze dne 1. března 1917 smír mezi jmenovanými manžely ohledně nezl. Jana K., tímto úředním jednáním byla však věc tato úplně skončena a nebylo vzhledem k obsahu smíru pro okresní soud pro Horní Nové město příčiny, by obstarával ohledně nezletilého dítky Jana K. i nadále úkony, ke kterým dle §u 109 j. n. je opatrovnícký soud povolán. Skutečně také v následující době soud ten opatrovnictví nad Janem K-em nevedl. Není případným názor rekursního soudu, že opatrovnictví po rozumu §u 29 j. n. trvá dosud. Z udělení zmíněného opatrovníckého schválení nelze tedy usuzovati, že by byl okresní soud pro Horní Nové město příslušným pro nynější opatrovníckou záležitost. Naopak § 109 j. n. výslovně stanoví, že obstarávání opatrovníckých záležitostí přísluší soudu, u něhož nezletilý neb opatrovanec má své obecné sudiště ve věcech sporných, a jelikož toto dle §u 71 j. n. řídí se soudní příslušností otce a též, jenž podle schváleného smíru moc otcovskou nad synem si ponechal, bydlí nyní na Král. Vinohradech, je pro nyní zahájenou opatrovníckou záležitost příslušným nikoliv okresní soud pro Horní Nové město, nýbrž okresní soud na Král. Vinohradech.

Čís. 422.

Ocenil-li žalobce, ač vzhledem k výlučné věcné příslušnosti okresního soudu pro spor nebyl k tomu povinen, bez odporu žalovaného předmět rozepře na 100 K nebo pod tuto hodnotu, jest toto ocenění v otázce použití předpisů o řízení ve věcech nepatrných závazným pro obě strany.

Zvláštních předpisů o řízení ve věcech nepatrných nutno dbáti i ve sporech nájemních.

(Rozh. ze dne 24. února 1920, R I 86/20.)

Žalobce ocenil v žalobě, již domáhal se vyklizení bytu, svůj zájem na 100 K. Okresní soud projednal spor bez ohledu ku zvláštnostem ří-